

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Cap. V. Episcopalis solitudinis primordia: Theodardi Martyris Corpus
Leodium deportat, & sepelit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

*Divini-
tus con-
firmatus,*

Authoritas: duplici prodigio publi-
citus promulgata: cum & celestis lu-
minis radius eum collustravit: & sa-
cri vnguinis infusione delibutus est.

CAPVT V.

*Episcopalis sollicitudinis primordia:
Theodardi Martyris Corpus
Leodium deportat,
& sepelit.*

QVANTO enixius egerat LAM-
BERTVS noster, vt ne ei onus
Angelicis humeris formidandum
imponeretur; tantò maiore animo
vires omnes contendit, vt imposi-
tum, quemadmodum seque, & illo
dignum erat, gestaret.

Saris gnarus erat, qui alijs viæ Dux
datus sit, cum oportere & viæ appri-
mè esse peritum, & eandem ipsam
viam ijs præire, quos ducit. Itaque
seipsum præ omnibus sibi commen-
datis respicere, se curare, se excutere,
se primò se idemtidem hortari & ad maiora,
curat. & me-

& meliora urgere: in orationibus, & supplicijs assiduus esse, cælestis gratiæ rorem auidè haurire, & in reliquos liberaliter effundere. Spongiam diceret, canalis os occupantem, lympham eius omnem excipiètem, & sic in alios eructantem, vt & prima limpidos latices excipiat, & cum ijs reliquos irrigat, ipsa tamen nunquam non eodem humore madeat.

Ibat ille toto animo in ista, & iam gregem vniuersum circumspiciebat, singulasque ouiculas; quò sanas *Tum & suos.* conseruaret, æ gras sanaret, palantes reduceret, debilibus caritatis humeros supponeret; denique omnes beatis diuini Verbi pascuis aleret, saginaretque.

Sed dum hæc maximè agit, ingens *Theo-* cura animum coquebat, reputantis, *dardi* æquum nõ esse, vt ita gregem pasce- *piè me-* ret, vt interea Pastoris eum caperet *minis.* obliuio. Idètidem recurrebat Theodardi Magistri, & Pastoris sui memoria, & ob oculos perpetuò versabatur

C

batur

*De eius
Sacro
Corpore
referēdo
cogitat.* batur miserabilis species innocētissi-
mi Antistitis, tam atrociter ab impijs
trucidati: neq; vllam quietis partem
sibi capere posse videbatur, donec
illi, Christiano ritu iusta persoluisset.
Id, cum obtineri non posset, nisi Spi-
renses corpus Martyris restituerent;
plus negotij erat, quam primâ fronte
cogitanti videri posset.

*Id piâ
perma-
ciâ Spi-
renses
retinēt.* Wangiones tantum bonum non
censebant amittendum, cum ita di-
cerent, Diuinæ Prouidentix confi-
lium fuisse, vt Vir eâ sanctitate in fi-
nibus potissimum suis obtruncare-
tur; eum vtique eo ipso Patronum
sibi attributum, & æternum præsi-
dium: quo si se spoliatum irent, non
modò parum prudentes, sed & impij
merito iudicarentur. Itaque LAM-
BERTVM, sacrum illud pignus repe-
tentem vacuum dimittunt. Quivis
alius desperasset. Sed LAMBERTI in-
uictum pectus, ex Palmæ ingenio,
quanto plus premebatur, tanto affur-
gebat magis; & malis nunquam ce-
dens,

dens, audientior contrà ferebatur. *Urget;*
 Accingit igitur se secundo itineri: & *& secūdo*
 Deo fretus, qui eam ipsi mentem *do itin-*
 iniiciebat, preces iterat, magistrum *ri se dat*
 discipulis, Pastorem gregi, Ecclesiæ *LAMB.*
 reddi postulat Episcopū. Illi, iterum
 atque iterum obtendere, quæ supra
 diximus: fuisse olim Tungrensem;
 nunc Spirentem esse Theodardum:
 neque illis adeo ægrè esse debere, si,
 cū eo viuo diu fruii essent; ipsi
 iam fruerentur mortuo. Postremò,
 Diuinitatem ipsam, hanc totam con-
 trouersiam diremissæ: cui si non ac-
 quiescerēt, eccui tandem acquiesce-
 re inducerent animum?

Sed hæc, aliaq; id genus, tamquam *Perstat,*
 tempestuosi maris fluctus, excipie- *& iure*
 bat LAMBERTI inuictus animus, vt *vinet,*
 immota rupes, orabatque, illud se-
 cum reputarent, Non debere illos,
 impiissimorum grassatorum trucu-
 lentissimum post homines natos,
 latrocinium, Diuinitatis decretum
 interpretari. Quid denique multis

moror? Vicit tandem ratio, vicit pietas, vicit, vt par erat, LAMBERTVS, & dilecti Magistri caras Exuuias obtinuit.

Funerē pompam reducēdo Corpori instituit. Itaque funebrem pompam, pro eâ, quâ potuit, copiâ, adhibitis, quos secum è Clero, atque Populo, duxerat, instruit, & sacrum Corpus, mixtis lætitiâ planctibus, reducit.

Legia id temporis humilitas. Erat eâ tempestate Legia, (Leodium nunc vulgò dicimus) modicus vicus, aut, vt Authores ijs temporibus proximi vocant, villa ignobilis in valle perquam amoenâ: adeo, inquam, ignobilis, & ignota, vt aliquanto antè, Sanctus Monulphus, Tungrensis Episcopus, in proximo degens (Traiecti habitabat) ac sæpe transiens, eius vocabulû ignoraret.

Sacellû ibi à S. Monulpho extructû. Is, captus amœnitate loci, diuinitus etiam edoctus, Florentissimam aliquando ciuitatem futuram; Ecclesiam modicam inibi ædificauerat, & DEO, ac honori SS. Martyrum Cosmæ, & Damiani, dicauerat. **Se-**
cessus

cessus erat honestæ animi remissioni, ac simul pietati oportunissimus ijs, qui in viciniâ habitabant. Haud absurdè suspicemur, Martyrè Theodardum, eo, dum viueret, delectatum, eoque nonnunquam LAMBERTVM, alumnum suum, deducere solitum. Certè LAMBERTVS ipse locum ita adamauerat, vt in eo sanguinem, vitamque fundere illi lubuerit: quemadmodum in tempore memorabo.

Hoc in loco Theodardi sacrum Corpus tumulare placuit: atque ad eum deinceps magni piorum concursus, beneficia à DEO, & eius Martyre petentium, fieri cœpti sunt.

*In eo
LAMB
Theo-
dardi
exuvias
condit.*

CAPVT VI.

Seriò Episcopatus negotia tractat:

*Omnibus gratus, Regi in
primis, efficitur.*

COMPOSITO sancto Antistite Theodardo, eo pietatis officio perfunctus LAMBERTVS, seriò iam

C 3 Episco-